Muinasteadus esines 1935 H. Moora, E. Laiu, R. Indreko, M. Schmiedehelm'i jt. kaastöö näol mitmeis väljaandeis („Eesti Ajaloos", „Viljandimaa's", „ERM aastr. XI" jm.).

Näitekunsti

alal oli 1935. a. käärimis-, otsimis- ja osalt ka tõelise murrangu aastaks.

Nõudlikumaid pealinna teatriharrastajaid on kestvalt pahandanud „Estonia" innukas operetiharrastus, mis seal on nii juurdunud, et on surunud draama vastu seina, nii et viimane on sunnitud mõtlema väljakolimisele. Nii ongi eeskätt „Estonia" ringkonnast algatatud mõte iseseisva draamateatri asutamiseks Tallinnas, mis koondaks parimad jõud kõigist kolmest pealinna trupist. Selle üle käis mõttevahetus aasta jooksul poolt ja vastu. Sama draamakriis ja sõda operetilohega, mis oli vahepeal arenenud täielikuks teatrikriisiks, saavutas Tartus 1935. a. kevadel juba sügavuspunkti ja tegi „Vanemuise" reformi näol pöörde paremusele.

„Estonia" tagaplaanile tõrjutud sõnalavastus esitas tuntud küpse ja üksikasjuni läbimõeldud mängu. Kevadisel poolajal mängiti L. Reiman'i juubeli puhul Schiller'i „Maria Stuart'it", edasi Zuckmayer'i „Köpenicki päälik'ut", Berger'i „Nobeli auhinda", Buch'i „Kuivatage silmavett" ja Hindrey „Raidaru kirikumõis'a". 1934./35. hooaeg lõppes „Estonias" edukalt: anti üle 300 etenduse, vaatajaid käis 200 249 (eelm. a. 185 000). Mais esines draamatrupp H. Raudsepa „Vedelvorst'iga" edukalt Riia Rahvusteatris. — Sügishooajal pühitses teater 70 a. juubelit. Tallinna linnavalitsus sel puhul annetas teatrile 5000 krooni toetuseks ja 2500 kr. lavategelaste ettevalmistamise erifondiks; sama fond paisus ligi 30 000 kr-le riigi ja seltskonna annetustest. E. Villmer ülendati

Eesti kroonika 1935, lk. 102